

- CAPUT XIII. De sententia Platonis, qua definiuit deos non esse nisi bonos amicosque virtutum. 382
 XIV. De opinione eorum, qui rationales animas trium generum esse dixerunt, id est, in diis cœlestibus, in dæmonibus aëris, et in hominibus terrenis. 384
 XV. Quod neque propter aëria corpora, neque propter superiora habitacula dæmones hominibus antecellant. 386
 XVI. Quid de moribus atque actionibus dæmonum Apuleius Platonicus senserit. 388
 XVII. An dignum sit eos spiritus ab homine coli, a quorum vitiis eum oporteat liberari. 390
 XVIII. Qualis sit religio, in qua docetur, quod homines, ut commendentur diis bonis, dæmonibus uti debeant advocatis. 391
 XIX. De impietate artis magicæ, que patrocinio nititur spirituum malignorum. 392
 XX. An credendum sit, quod dii boni libentius dæmonibus quam hominibus misceantur. 394
 XXI. An dæmonibus nuntiis et interpretibus dii utantur, fallique se ab eis aut ignorent, aut velint. 395
 XXII. De abiecendo cultu dæmonum, contra Apuleium. 398
 XXIII. Quid Hermes Trismegistus de idolatria senserit, et unde scire potuerit superstitiones ægyptias auferendas. 399
 XXIV. Quomodo Hermes patenter parentum suorum sit confessus errorum, quem tamen doluerit destruendum. 403
 XXV. De his que sanctis Angelis et hominibus possunt esse communia. 408
 XXVI. Quod omnis religio paganorum circa homines mortuos fuerit impleta. 411
 XXVII. De modo honoris, quem Christiani Martyribus impendunt. Ibid.
 LIBER IX.

Postquam dixit in superiore libro de abiecendo dæmonum cultu, quippe qui spiritus malos se ipsi prodant tam multis argumentis: in isto jam libro iis occurrit Augustinus, qui dæmonum differentiam afferunt aliorum malorum, aliorum bonorum: qua ipse explosa differentia probat nulli omnino dæmoni, sed uni Christo munus me diatoris hominum ad beatitudinem posse competere.

CAP. I. Ad quem articulum disputatio premissa pervenerit, et quid discutiendum sit de residua questione. 414

- CAPUT II. An inter dæmones, quibus dii superiores sunt, sit aliqua pars bonorum, quorum præsidio ad veram beatitudinem possit humana anima pervenire. 415
 III. Quæ dæmonibus Apuleius ascribat, quibus cum ratione non subtrahat, nihil virtutis assignat. 416
 IV. De perturbationibus, quæ animo accident, quæ sit Peripateticorum Stoicorumque sententia. 418
 V. Quod passiones, quæ christianos animos afficiunt, non in vitium trahant, sed virtutem exerceant. 421
 VI. Quibus passionibus dæmones, considente Apuleio, exagitentur, quorum ope homines apud deos asserit adjuvari. 423
 VII. Quod Platonici segmentis poëtarum infamatos asserant deos de contrariorum studiorum certamine, cum hæ partes dæmonum, non deorum sint. 424
 VIII. De diis celestibus et dæmonibus aëris hominibusque terrenis Apuleii Platonici definitio. 426
 IX. An amicitia celestium deorum per intercessionem dæmonum possit homini provideri. 429
 X. Quod secundum Platonis sententiam, minus miseri sint homines in corpore mortali, quam dæmones in eterno. Ibid.
 XI. De opinione Platoniconrum, qua putant animas hominum dæmones esse post corpora. 430
 XII. De ternis contrariis, quibus secundum Platonicos dæmonum et hominum natura distinguitur. 431
 XIII. Quomodo dæmones, si nec cum diis beati, nec cum hominibus sunt miseri, inter utramque partem sine utriusque communione sint medi. 432
 XIV. An homines, cum sint mortales, possint vera beatitudine esse felices. 435
 XV. De Mediatore Dei et hominum, homine Christo Jesu. Ibid.
 XVI. An rationabiliter Platonici definierint deos coelestes declinantes terrena contagia, hominibus non misceri, quibus ad amicitiam deorum dæmones suffragentur. 438
 XVII. Ad consequendam vitam beatam, qua in participatione est summi boni, non tali mediatore indigere hominem, qualis est dæmon, sed tali qualis unus est Christus. 441
 XVIII. Quod fallacia dæmonum, dum sua intercessione viam spondet ad Deum, hoc annitat, ut homines a via veritatis avertat. 442
 XIX. Quod appellatio dæmonum jam nec apud cultores eorum assumatur in significationem alicujus boni. 443
 XX. De qualitate scientie, quæ dæmones superbos facit. 444

- CAPUT XXI.—Ad quem modum Dominus voluerit demonibus innotescere. 443
 xxii. Quid intersit inter scientiam sanctorum Angelorum, et scientiam dæmonum. 446
 xxiii. Nomen deorum falso ascribi diis gentium, quod tamen et Angelis sanctis et hominibus justis ex divinarum Scripturarum auctoritate commune est. 447

LIBER X.

In quo docet Augustinus divinum honorem, qui latræ cultus dicitur et sacrificiis agitur, nolle Angelos bonos exhiberi nisi uni Deo, cui et ipsi serviant. De principio subinde ac via purgandæ animæ disputat contra Porphyrium.

- CAP. I. Veram beatitudinem sive Angelis, sive hominibus, per unum Deum tribui, etiam Platonicos definisse: sed utrum hi quos ob hoc ipsum colendos putant, uni tantum Deo, an etiam sibi sacrificari velint, esse querendum. 431
 ii. De superna illuminatione quid Plotinus Platonicus senserit. 435
 iii. De vero Dei cultu, a quo Platonici, quamvis Creatorem universitatis intellexerint, deviarunt colendo Angelos sive bonos sive malos honore divino. 436
 iv. Quod uni vero Deo sacrificium debeatur. 438
 v. De sacrificiis quæ Deus non requirit, sed ad significationem eorum offerri voluit quæ requirit. 439
 vi. De vero perfectoque sacrificio. 461
 vii. Quod sanctorum Angelorum ea sit in nos dilectio, ut nos non suos, sed unius veri Dei velint esse cultores. 463
 viii. De miraculis, quæ Deus ad corroborandam fidem piorum, etiam per Angelorum ministerium promissis suis adhibere dignatus est. 464
 ix. De illicitis artibus erga dæmonum cultum, in quibus Porphyrius Platonicus, quædam probando, quædam quasi improbando, versatur. 466
 x. De theurgia, quæ falsam purgationem animis dæmonum invocatione promittit. 469
 xi. De epistola Porphyrii ad Anebontem Ægyptium, qua petit de diversitate dæmonum se doceri. 470
 xii. De miraculis, quæ per sanctorum Angelorum ministerium Deus verus operatur. 474

- CAPUT XIII. De invisibili Deo, qui se visibilem saepe præstiterit, non secundum quod est, sed secundum quod poterant ferre cernentes. 473
 xiv. De uno Deo colendo, non solum propter æterna, sed etiam propter temporalia beneficia, quia universa in ipsis providenti potestate consistunt. 476
 xv. De ministerio sanctorum Angelorum, quo providentia Dei serviunt. 478
 xvi. An de promerenda beata vita his Angelis sit credendum, qui se coli exigunt honore divino; an vero illis, qui non sibi, sed uni Deo sancta præcipiunt religione serviri. 479
 xvii. De arca Testamenti miraculisque signorum, quæ ad commendandam Legis ac promissionis auctoritatem divinitus facta sunt. 482
 xviii. Contra eos qui de miraculis, quibus Dei populus eruditus est, negant ecclesiasticis Libris esse credendum. 484
 xix. Quæ ratio sit visibilis sacrificii, quod uni vero et invisibili Deo offerri docet vera religio. 486
 xx. De summo veroque sacrificio, quod ipse Dei et hominum Mediator effectus est. 487
 xxI. De modo potestatis dæmonibus datæ ad glorificandos sanctos per tolerantiam passionum, qui aërios spiritus, non placando ipsos, sed in Deo permanendo vicerunt. 488
 xxII. Unde sit sanctis adversum dæmones potestas, et unde cordis vera purgatio. 490
 xxIII. De principiis, in quibus Platonici purgationem animæ esse profitentur. 491
 xxIV. De uno veroque principio, quod solum naturam humanam purgat et renovat. 492
 xxV. Omnes sanctos et sub Legis tempore, et sub prioribus seculis in sacramento et fide Christi justificatos fuisse. 494
 xxVI. De inconstantia Porphyrii inter confessionem veri Dei et cultum dæmonum fluctuantis. 497
 xxvII. De impietate Porphyrii, qua etiam Apuleii transcendent errorum. 498
 xxvIII. Quibus persuasionibus Porphyrius obcaecatus non potuerit veram sapientiam, quod est Christus, agnoscerre. 501
 xxIX. De incarnatione Domini nostri Jesu Christi, quam consideri Platonicorum erubescit impietas. 503
 xxx. Quanta Platonici dogmatis Porphyrius refutaverit, et disseriendo correxerit. 507
 xxxI. Contra argumentum Platonicorum, quo animam humanam Deo asserunt esse coeternam. 509

CAPILLA ALFONSINA
U. A. N. L.

Esta publicación deberá ser devuelta
antes de la última fecha abajo indi-
cada.

BR65
A5
v.2
1835-42

44658

AUTOR

AGUSTIN, SAN, Obispo de Hipona

TITULO

Sancti Aurelii Agustini...

FECHA DE
VENCIMIENTO

